

Naturlige tætheder af store planteædere

Camilla Fløjgaard

Ønsker man at genetablere græsning som naturlig proces til gavn for biodiversiteten i danske økosystemer, så er der en vifte af store planteædere, som med hver deres funktion kan bidrage til græsningsprocessen i økosystemet. Vi kan forville heste og kvæg og introducere elge, europæisk bison osv. Et andet vigtigt aspekt af græsning er, at der er dyr nok til at de har en effekt. Hvor mange dyr skal der være på naturarealerne? Man kan skele til traditionel naturpleje og læse om afgræsning og overgræsning, rette ind efter tilskudsregler og dyrevelfærd og følge diverse tommefingerregler og maveførmelser fra erfarne naturplejere, landmænd og vildtforvaltere.

Men hvad er den naturlige tæthed af planteædere i danske økosystemer? Selvforvaltende økosystemer indebærer tætheder af store planteædere, der først og fremmest er reguleret af fødetilgængeligheden i økosystemet, men der er stort set ikke noget sted i Danmark eller Europa hvor de store planteædere ikke bliver jagtet, slagtet, fodret, reguleret, eller flyttet rundt.

Med udgangspunkt i historiske baselines og globalt data på primærproduktion og tætheder af store planteædere vil jeg diskutere naturlige tætheder af store planteædere i en dansk kontekst.